

Nr 102

Av herr Gustavsson i Alvesta m. fl., om höjning av maximihastigheten för bil med släpvagn.

(Lika lydande med motion nr 65 i Första kammaren)

I vägtrafikförordningens 56 § stadgas föreskrifter om högsta hastighet för vissa motorfordon och fordonskombinationer, varvid gäller att buss eller lastbil, vars totalvikt överstiger 3,5 ton, icke får framföras med högre hastighet än 70 km/tim. Å motorväg må dock hastighet uppgå till 90 km/tim.

I nämnda § mom. 1 a) stadgas att bil med påhängsvagn, som är försedd med på samtliga hjul effektivt verkande bromsar, får framföras med en största hastighet av 70 km/tim. För bil med påhängsvagn gäller ej någon högre hastighet vid färd på motorväg.

I samma mom. under b) stadgas att bil med en släpvagn och effektiva bromsar på samtliga hjul får framföras med en största hastighet av 50 km/tim.

I vägtrafikförordningen stadgas även att »Fordons hastighet skall anpassas till vad trafiksäkerheten och behörig hänsyn till omständigheterna i övrigt kräver».

De flesta fordon som användes på längre transportavstånd är numera en kombination av bil och släpvagn. För denna fordonsgrupp utgör nuvarande begränsning av största hastigheten till 50 km/tim. en sådan faktor, att det ofta ifrågasättes om den angivna inskränkningen av hastigheten till 50 km/tim. är befogad att bibehålla med hänsyn till huvudledernas goda standard och den fordonstekniska utvecklingen, som skett under de senaste åren.

Det råder ingen tvekan om att den föreskrivna största hastigheten för bil och släpvagn även är en så omotiverat låg gräns att den inte respekteras av fordonsförarna, som vet att de på goda vägar kan framföra fordonen med högre hastighet utan att trafiksäkerheten behöver ifrågasättas. En högre hastighet minskar antalet omkörningar, och omkörningar är oftast anledningen till de svåraste trafikolyckorna. Ett underskridande av största medgivna hastighet medför ej heller någon straffrihet eller något konkret bevis på att hastigheten varit rätt anpassad vid en eventuell trafikolycka.

Till vad ovan anförts vill vi särskilt understryka att de största fordonskombinationerna framföres till absolut största delen på våra bästa

vägar, som är asfaltbelagda och ganska fria från svåra kurvor och under vintertid hålles i tillfredsställande skick genom snöröjning och sandning.

Förarna av dessa tyngre fordonskombinationer är yrkesfolk, som i regel färdats samma vägar så många gånger att de väl känner till vägarnas sträckning och trafikförhållanden.

Inte minst viktigt är att taga hänsyn till den fordonstekniska utvecklingen. Nästan alla tyngre bilar och släpvagnar av de sista fem årens modeller är utrustade med tryckluftsbromsar och servostyrning, som ger en broms- och styrförmåga som överskrider de flesta personbilars motsvarande förmåga. Vidare föreligger obligatorisk besiktning av släpvnagstilkopplingarna, och för äldre fordon föreligger även den obligatoriska kontrollbesiktningen. På bil jämte släpvagn med gemensam maximilast över 10 ton finns färdskrivare, som ständigt registrerar fordonets hastighet.

Vidare är de större bilarnas motorer och kraftöverföring byggda så att de ger den bästa dragkraften i förhållande till bränslemängd vid ca 70 km hastighet.

Företagsmässigt och samhällsekonomiskt samt ur lagefterlevnadssynpunkt är den nuvarande föreskriften om en största hastighet av 50 km/tim. för bil med släpvagn föråldrad. Vi förordar därför en höjning av största hastigheten till 70 km/tim. för bil med släpvagn. Det må ankomma på vederbörande förare att iakttaga den försiktighet som krävs vid olika väg och trafikförhållanden.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring från den 1 juli 1966 av vägtrafikförordningen § 56 mom. 1 b) att högsta hastighet för bil med släpvagn höjes till 70 km/tim.

Stockholm den 19 januari 1966

Rune Gustavsson
i Alvesta

Claes Elmstedt

Rune Johansson
i Norrköping

Sigvard Rimås

Alf Wennerfors

Per-Eric Ringaby

Tekla Torbrink

Bertil Johansson
i Växjö

Ingemar Mundebo